

יום א', כ"ה בניסן תשס"ב (7 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים יאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

היום, כ"ה בניסן, 10 ימים, שהם שבוע אחד ושלושה ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

=הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו נשורות טובות, ישועות ונחמות.
[מתוך ברכת המזון, נוסח אשכנז] מסתבר כי הגימטריא של מבצע "חומת מגן" שקולה
ל"המבשר". [גימטריקון] ואנו תפילה שהשם יתברך יביא לידי כך כי מלחמה זו באמת
תבשר לנו "סוף וקץ לכל צרותינו", ו"תחילה וראש לפדיון נפשנו" [מתוך תפילת מוסף לראש חודש].
אגב הגימטריא, יש עוד כמה מילים שקולות ל"חומת מגן", ביניהן –

- אור וחושך	- לא דבר ריק	- צעד אחרי צעד
- המצוות	- נאמנות	- רק בידך הדבר
- יצא ידי חובתו	- צור כל העולמים	- שעצה זו הגונה

בימים שחשיבתנו הלאומית היתה ברורה יותר וחדה יותר ...

היום, (לפני 41 שנה), כ"ה בניסן, בשנת תשכ"א (1961-5721), נפתח בירושלים משפט של
הפושע הנאצי אדולף אייכמן (ימ"ש). בפני השופטים משה לנדא, בנימין הלוי ויצחק רוה
הושב אייכמן בתא זכוכית מיוחד חסין לכדורים. התובע במשפט היה היועץ המשפטי לממשלת
ישראל, גדעון האוזנר. על הנאשם לימד סניגוריה(?) עורך-דין גרמני, רוברט סרווציוס.

בין הטענות שהציג סרווציוס בפני השופטים כערעור על סמכותו של בית המשפט לדון
בהאשמות שהועלו כנגד מרשו היו:

1) כי יש מקום לחשש ששלושת השופטים, בהיותם בני העם היהודי ואזרחי מדינת ישראל, לא
יהיו מסוגלים לעשות משפט צדק לנאשם זה; 2) כי אין לקיים את המשפט נגד הנאשם,
באשר נחטף ממקום מגוריו בארגנטינה והובא לישראל שלא כדין; 3) כי החוק לעשיית דין
בנאצים ובעוזריהם תש"ו-1950 שלפיו נשפט הנאשם, הינו חוק בעל תחולה רטרואקטיבית ומשום
כך אין לו נפקות; 4) כי העבירות המצויינות בכתב האישום נעברו מחוץ לשטח מדינת ישראל,
ובמועדים שקדמו לעצם הקמת המדינה.

בית המשפט דחה את כל הטענות האלה כולן. בקשר לחשש בדבר חוסר האובייקטיביות,
כביכול, של השופטים, ציין בית המשפט, "...כי אכן בשבתו על כס המשפט אין השופט חדל
להיות בשר-ודם, בעל רגשות ויצרים; אולם הוא מצווה על-פי החוק לכבוש רגשות ויצרים אלה,
שאם לא כן, לא היה שופט כשיר לעולם לדון באישום פלילי, המעורר רגשות סלידה, כגון
בגידה, רצח או כל פשע חמור אחר."

אשר לכלל שאין לחוקק חוקים פליליים בעלי תוקף רטרואקטיבי, הרי אין המדובר בעיקרון חוקי
מחייב, אלא בכלל של צדק, שכן רגש הצדק מתקומם בד"כ בהענשת אדם בשל מעשה שלא
היה בלתי חוקי בעת עשייתו. ואולם, המצב שונה לחלוטין בקשר לעבירות הנדונות במשפט זה,
שכן החוק בדבר עשיית דין בנאצים ובעוזריהם (כמו החוקים המקבילים שחוקקו בנושא זה
בארצות אחרות אחרי המלחמה) לא יצר נורמות משפטיות חדשות, אלא רק איפשר את העמדת
העבריינים לדין בשל מעשים, שבכל מקום בעולם, לרבות בגרמניה, היו מודעים לאי-חוקיותם גם
בעת ביצועם. בשל משטר אי-החוקיות ששרר בגרמניה הנאצית לא נענשו האשמים בשעתו בגין

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

יום א', כ"ה בניסן תשס"ב (7 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

העבירות האמורות, אך דווקא דרישות הצדק חייבו הקמת מותב, שבפניו ניתן יהיה להעמיד לדין את החשודים בביצוע הפשעים האלה. {ההמשך, בע"ה, מחר...} [האנציקלופדיה של השואה]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל